

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hovrätten för Nedre Norrland — Szwecja) — ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB przeciwko Frankowi Kootowi, Evergreen Investments AB

(Sprawa C-147/12) ⁽¹⁾

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Sąd właściwy — Jurysdykcja szczególna, „gdy przedmiotem postępowania jest umowa lub roszczenia wynikające z umowy” i „gdy przedmiotem postępowania jest czyn niedozwolony lub czyn podobny do czynu niedozwolonego albo roszczenia wynikające z takiego czynu”)

(2013/C 260/23)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Hovrätten för Nedre Norrland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB

Strona pozwana: Frank Koot, Evergreen Investments AB

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hovrätten för Nedre Norrland Sundsvall — Wykładnia art. 5 ust. 1 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Włączenie lub wyłączenie wszystkich postępowań w sprawie odszkodowania do zakresu jurysdykcji szczególnej, gdy przedmiotem postępowania jest umowa lub roszczenie wynikające z umowy lub gdy przedmiotem postępowania jest czyn niedozwolony lub czyn podobny do czynu niedozwolonego — Postępowanie sądowe wszczęte w państwie członkowskim A przeciwko osobie fizycznej zamieszkałej w państwie członkowskim B, która była członkiem zarządu spółki akcyjnej z siedzibą w państwie członkowskim A, jak również przeciwko spółce akcyjnej z siedzibą w państwie członkowskim B, która posiadała większość akcji w spółce z siedzibą w państwie członkowskim A — Pozew mający na celu stwierdzenie odpowiedzialności członka zarządu spółki akcyjnej za zobowiązania tej spółki wynikające z braku podjęcia formalnych działań przez członka zarządu celem kontroli sytuacji ekonomicznej spółki — Pozew mający na celu stwierdzenie odpowiedzialności właściciela spółki akcyjnej za działania osoby trzeciej w wypadku, gdy spółka w dalszym ciągu prowadzi działalność, mimo że jest niedokapitalizowana i mimo prawnego obowiązku jej likwidacji

Sentencja

1) Pojęcie „czynu niedozwolonego lub podobnego do czynu niedozwolonego albo roszczeń wynikających z takiego czynu”, znajdujące się w art. 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono powództwa, takie jak w postępowaniu głównym, wytoczone przez wierzyciela

spółki akcyjnej i zmierzające do pociągnięcia do odpowiedzialności za długi tej spółki, po pierwsze, jej członka zarządu, i po drugie, jej akcjonariusza, ponieważ pozwolili oni na dalszą działalność tej spółki w sytuacji, gdy była ona niedokapitalizowana i powinna była zostać postawiona w stan likwidacji.

2) Pojęcie „miejsca, gdzie nastąpiło lub może nastąpić zdarzenie wywołujące szkodę”, znajdujące się w art. 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001, należy interpretować w ten sposób, że jeżeli chodzi o powództwa zmierzające do pociągnięcia członka zarządu i akcjonariusza spółki akcyjnej do odpowiedzialności za długi tej spółki, rzeczony miejsce znajduje się w miejscu, z którym powiązane są działalność prowadzona przez rzeczoną spółkę oraz sytuacja finansowa związana z tą działalnością.

3) Okoliczność, iż sporna wierzytelność została przeniesiona przez pierwotnego wierzyciela na inną osobę, nie ma wpływu — w okolicznościach takich jak w sprawie głównej — na określenie sądu właściwego na podstawie art. 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001.

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 26.5.2012.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 18 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony Corte di Appello di Roma — Włochy) — Martini SpA przeciwko Ministero delle Attività Produttive

(Sprawa C-211/12) ⁽¹⁾

(Rolnictwo — System pozwoleń na przywóz — Rozporządzenie (WE) nr 1291/2000 — Artykuł 35 ust. 4 lit. c) — Zabezpieczenia złożone przy składaniu wniosku o wydanie pozwoleń — Pozwolenie na przywóz — Zwłoka w przedstawieniu dowodu na jego wykorzystanie — Sankcja — Obliczenie kwoty podlegającej przepadkowi — Rozporządzenie (WE) nr 958/2003 — Kontyngenty taryfowe)

(2013/C 260/24)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte di Appello di Roma

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Martini SpA

Strona pozwana: Ministero delle Attività Produttive

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte di Appello di Roma — Wykładnia art. 35 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych (Dz.U. L 152, s. 1) — Zabezpieczenia wnoszone w związku z wnioskiem o wydanie pozwoleń na przywóz — Ustalenie kwoty ulegającej przepadkowi z tytułu ilości, co do których nie przedstawiono w wyznaczonym terminie dowodu dotyczącego pozwolenia na wywóz zawierającego wcześniejsze określenie refundacji